

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

63. Aliàs & nuper &c. Confirmatio Decretorum Congregationis sacrorum
Rituum super Cultu immemorabili S. Libertati de Lauro Ordinis Minorum
Regularis Observantiæ S. Francisci, Provinciæ Marchiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

nenfis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curieque generalis in Monte Citorio, & in Acie Campi Flora de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimata fuissent; Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datuin Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die xxv i i i . Julii MDCCXIII. Pontificatus Nostri Anno XIII.

F. Oliverius,

Fides habenda Tran-
scriptis.Dat. 28. Ju-
lii 1713.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo tertio, Indictione sexta, die vero decima quarta Augusti, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno decimo tertio supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranen. & Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curie Generalis in Monte Citorio, in acie Campi Flora, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Jacobum Vasellum Apostolicum Cursorem.

Antonius Placentinus Magister Curforum.

LXIII.

C O N F I R M A T I O

Decretorum Congregationis Sacrorum Rituum super Cultu immemorabili S. Liberati de Lauro Ordinis Minorum Regularis Observantiæ S. Francisci, Provinciæ Marchiæ.

C L E M E N S P A P A X I .

Ad futuram rei memoriam.

ALIAS, & nuper à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum, emanarunt in Causa Servi Dei Liberati de Lauro, Sancti nuncupati, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantiâ nuncupatorum, ad supplicationem dilecti Filii Lucii à Turricellâ Fratris expressè professi Provinciæ Marchiæ dicti Ordinis, ac Lectoris Jubilati, & ejusmodi causæ Postulatoris, duo decreta tenoris sequentis videlicet: Camerinen. Servi Dei Liberati de Lauro Ordinis Minorum Sancti Francisci Sancti nuncupati. Demandatâ per Sacram Rituum Congregationem sub die 22. Junii MDCLXXXVII. amotione Imaginum prædicti Servi Dei ab Altaribus, Ecclesiis, & Claustris Conventuum prædicti Ordinis, in quibus depictus erat in lectulo decumbens, cui Beatissima Virgo Virginibus, & Angelicis associata Choris, liquorem propriis manibus ministrabat, recursum interposuerunt ad eandem Sacram Congregationem Patres ejusdem Ordinis, allegantes cultum eadem Servo Dei intra, & extra præmemoratum Ordinem sic, & aliàs, atque multiformiter exhibitum extitisse, nedum per centum annos ante Decreta fel. rec. Urbani VIII. sed per quatuor, & ultra sæcula, ac proinde humiliter insistere pro mantentione prædicti Servi Dei in eodem cultu absque ullâ innovatione, quæ læderet possessionem, in quâ pacificè erat à præmemo-

rato immemorabili, ac legitimo tempore: Unde Sacra eadem Congregatio præfixo; & pluries rogato eidem Ordini tempore ad probandam eandem immemorabilem possessionem, sub pœnâ remotionis cujuscumque cultus eidem Servo Dei quomodolibet præstiti, in se ejusdem Causæ cognitionem benignissimè suscepit.

S. I. Quamobrem allato ad ipsam per Religiosos ejusdem Ordinis, & Provinciæ Marchiæ (in quâ adest Conventus cum Ecclesiâ sub titulo Sancti Liberati, ubi, ut à Reverendiss. Episcopo Camerinen. ascritur, ipsius, ac Beatorum Humilis, & Pacifici ossa requiescunt) authentico Processu, unâ cum Sententiâ super præmissis cultu auctoritate ejusdem Episcopi Camerinen. Ordinarii Loci dicti Conventus, ritè prolata: Nec non instituto super præmissis omnibus iudicio, & prætendentibus subinde Postulatoribus non esse necessariam in casibus similibus propulsioni contrarietatum Commissionem manu Sanctissimi signatum; eadem Sacra Rituum Congregatio pendens plura afferri in comprobatione præmemorati cultus, quæ in præsentî casu indigebant speciali dilucidatione; producebantur siquidem nonnulla eidem Servo Dei uti anonymo, vel incognito ab Historiatoribus attributa, & alia pariter, quæ ipsum cum alio quodam Liberato Maceratense Congregationis Cœlestinorum, seu Clarenorum ejusdemmet Ordinis confundere poterant, ad relationem Eminentiss. & Reverendiss. D. Cardinalis Vallemani pro Eminentiss. & Reverendiss. D. Cardinalis Carpino Ponente, Sacra eadem Rituum Congregatio, audito tam in scriptis, quam in voce D. Prospero de Lambertinis Sacræ Consistorialis Aulæ Advocato, & Reverendissimi Archiepiscopi Myren. Fidei Promotoris Coadjutore, rescribendum censuit: Causam indigere signaturâ Commissionis in casu, de quo agitur. Die vii. Septembris MDCCIX. Ita reperitur in Regestris Decretorum Congregationis Sacrorum Rituum. In quorum fidem &c. die 3. Augusti MDCCXIII. Loco + Sigilli. Gratif. N. M. Tedeschi Episcopus Liparitanus Sacræ Rituum Congregationis Pro-Secretarius: Camerinen. Servi Dei Liberati de Lauro Ordinis Minorum Sancti Francisci Sancti nuncupati. Orta controversiâ in Sacra Rituum Congregatione: An cultus ab immemorabili tempore, juxta Postulatorum sensum Sancto Liberato prædicto præstitus, essetne permittendus, seu potius removendus, eadem Sacra Rituum Congregatio sub die vii. Septembris MDCCIX. censuit, antequam ad discussionem dubii super casu excepto à decretis fel. rec. Urbani PP. VIII. deveniretur, necessariam esse dubii propositionem super signaturâ Commissionis, ideoque disputato dicto dubio, an esset signanda Commissio. Sacra eadem Congregatio ad relationem Eminentiss. & Reverendiss. D. Cardinalis Prolomei pro Eminentiss. & Reverendiss. Cardinalis Carpino Ponente, & ad instantiam Fratris Lucii de Turricellâ Ordinis Minorum de Observantiâ Sancti Francisci dictæ causæ Postulatoris, audito prius tam in voce, quam in scriptis R. P. D. Prospero de Lambertinis Fidei Promotore, respondit: Pro nunc non esse locum signaturæ Commissionis, & nihil esse innovandam super cultu eadem Servo Dei præstito, firmo tamen remanente Decreto in hac Causâ edito die xxii. Julii MDCLXXXVII. super amotione Imaginum dicti Servi Dei, cui in lectulo decumbenti Beatissima Virgo Angelicis Choris associata cibum ministrabat, si Sanctiss. Domino Nostro placuerit, die xxviii. Januarii MDCCXIII. Factaque deinde per infrascriptum Pro-Secretarium de prædictis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit, die 17. Februarii ejusdem

anni

anni MDCCXIII. G. Cardinalis Carpinus, Loco † Sigilli. C. Collicola Sac. Rituum Congregationis Pro-Secretarius.

§. 2. Cum autem sicut prædictus Lucius Nobis subinde exponi fecit, ipse Decreta hujusmodi, quo firmius subsistant, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret, Nos ipsum Lucium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

§. 3. Decernentes easdem præsentem literas semper firmas, validas, & efficaces exiltere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die secunda Septembris MDCCXIII. Pontificatus Nostri Anno decimotertio.

F. Oliverius.

LXIV.

DAMNATIO

Quamplurium propositionum excerptarum ex Libro Gallico idiomate impresso, & in plures Tomos distributo sub titulo: *Le Nouveau Testament en François avec des reflexions morales sur chaque verset &c. à Paris 1699.* ac aliter: *Abregé de la morale de l'Evangile, des Actes des Apostres, des Epistres de S. Paul, des Epistres Canoniques, & de l'Apocalypse, ou Pensées Chrétiennes sur le Texte de ces Livres Sacrez &c. à Paris 1693. & 1694.* cum prohibitione ejusdem Libri, & aliorum quorumcumque in ejus defensionem tam hæctenus editorum, quam in posterum edendorum.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Universis Christianis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Proœmium à voce Divini Salvatoris, qua monemur, ut caveamus à falsis Magistris

U Nigenitus Dei Filius pro nostrâ, & totius Mundi salute filius hominis factus, dum Discipulos suos doctrina veritatis instrueret, universamque Ecclesiam suam in Apostolis erudiret, præsentia disponens, & futura prospiciens, præ-

claro, ac saluberrimo documento Nos admonuit, ut attenderemus à falsis Prophetis, qui veniunt ad Nos in vestimentis Ovium, quorum nomine potissimum demonstrantur Magistri illi mendaces, & in deceptione illusores, qui splendida pietatis specie prava dogmata latenter insinuantes, introducunt sectas perditionis sub imagine Sanctitatis; utque facilius incautus obrepant, quasi deponentes lupinam pellem, & sese Divinæ Legis sententiis, velut quibusdam Ovium velleribus involventes, Sanctarum Scripturarum, adeoque etiam ipsius novi Testamenti verbis, quæ multipliciter in suam, aliorumque perditionem depravant, nequiter abutuntur: antiqui scilicet, à quo progeniti sunt, mendacii Parentis exemplo, ac magisterio edocti, nullam omnino esse ad fallendum expeditiorem viam, quam, ut ubi nefarii erroris subintroducitur fraudulentia, ibi divinorum verborum prætendatur autoritas.

§. 1. His Nos verè divinis monitis instructi, ubi primùm, non sine intimâ cordis nostri amaritudine accepimus, Librum quemdam gallico idiomate olim impressum, & in plures tomos distributum, sub titulo: *Le nouveau Testament en François avec des reflexions morales sur chaque verset &c. A Paris 1699.* Aliter verò: *Abregé de la morale de l'Evangile, des Actes des Apostres, des Epistres de S. Paul, des Epistres Canoniques, & de l'Apocalypse, ou Pensées Chrétiennes sur le Texte de ces Livres Sacrez &c. à Paris 1693. & 1694.* tametsi aliàs à Nobis damnatum, ac revera Catholicis veritatibus pravæ doctrinæ mendaciam multifariam permiscenem, adhuc tamen tanquam ab omni errore immunem, à pluribus haberi, Christianorum manibus passim obtrudi, ac nonnullorum nova semper tentantium consilio, & operâ studiosè nimis quaeversum disseminari, etiam latinè redditum, ut perniciosæ institutionis contagium, si fieri possit, pertrahat de gente in gentem, & de Regno ad Populum alterum: versutis hujusmodi seductionibus, atque fallacis creditum Nobis Dominicum Gregem in viam perditionis sensim abduci summo periculo doluimus; adeoque Pastoralis non minus curæ nostræ stimulis, quam frequentibus Orthodoxæ Fidei Zelatorum querelis, maxime verò complurium Venerabilium Fratrum, præsertim Galliæ Episcoporum literis, ac precibus excitati, gliscenti morbo, qui etiam aliquando posset in deteriora quæque prorueri, validiori aliquo remedio obviam ire decrevimus.

§. 2. Et quidem ad ipsam ingruentis mali causam providæ nostræ considerationis intuitum convertentes, perspicuè novimus summam hujusmodi libri perniciem ideo potissimum progredi, & invalescere, quod eadem intus lateat, & velut improba sanies, nonnisi secto ulcere foras erumpat; Cum liber ipse primo aspectu legentes specie quadam pietatis illiciat, molli enim sunt sermones ejus super oleum: sed ipsi sunt jacula, & quidem intento arcu ita ad nocendum parata, ut sagittent in obscuro rectos corde. Nihil propterea opportunius, aut salubrius præstari à Nobis posse arbitrati sumus, quam si fallacem Libri doctrinam generatim solummodò à Nobis hæctenus indicatam, pluribus singillatim ex eo excerptis propositionibus, distinctius, & apertius explicaremus, atque universis Christianis noxia zizaniorum semina è medio tritici, quo tegebantur, educta, velut ob oculos exponeremus. Ita iniuriam denudatis, & quasi in propatulo positis, non uno quidem, aut altero, sed plurimis, gravissimisque, tum pridem damnatis, tum etiam novè adinventis erroribus, planè confidimus, benedicente Domino, fore ut omnes tandem aperta jam, manifestæque veritati cedere compellantur.

decipientibus sub specie Sanctitatis.

Statuit validiori uti remedio ad versus doctrinam contentam in libris, de quibus hic est sermo, aliàs damnatis.

Propterea declarat, velle distinctè explicare pravitatem inibi latentem.